

دانشگاه پیام نور مرکز مشهد

دانشکده علوم

گروه ریاضی

دانشگاه پیام نور - کتابخانه مرکزی بخشی نشریات	
شماره ثبت	۶۵۵
شماره مدرک	QA
شماره رکورد	۸۶/۱۱۶

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته ریاضی محض

عنوان پایان نامه

بررسی قضایای نقطه ثابت و تقریب نقطه ثابت برای نگاشتهای واقع در رده $A(T, \alpha)$

مرکز اطلاعات کتابخانه‌ها
تاسیس ۱۳۵۷

مؤلف:

اعظم کیانی نوزاده

استاد راهنما:

سرکار خانم دکتر ثریا طالبی

زمستان ۱۳۸۵

۱۵۱۱۴۴

تصویب نامه پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان: بررسی قضایای نقطه ثابت و تقریب نقطه ثابت در نگاشتهای واقع در رده $A(T, @)$

که توسط اعظم کیانی نوزاده هیئت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد.

تاریخ دفاع: ۱۴/۱/۸۵
نمره: علی ۱۹/۵
درجه ارزشیابی: عالی

اعضای هیئت داوران:

امضاء

مرتبۀ علمی

هیئت داوران

نام و نام خانوادگی

استادیار

استاد راهنما: دکتر ثریا طالبی

استاد راهنمای همکار یا مشاور

استاد ممتحن: دکتر شیرین حجازیان
دانشیار

نماینده گروه آموزشی: دکتر علی جلیلیان عطار
استادیار

اقدام کننده: تحصیلات تکمیلی

به نام خدا

تقدیم به

پدر و مادر عزیزم که برایم الگویی از ایمان به خدا و ایثار، عطف و مهرند .

و همسر مهربانم که مرا در تحصیل علم و نوشتن این پایان نامه یاری زیادی فرمودند.

و همه کسانی که صادقانه و با تمام وجود در امر تعلیم و تربیت من تلاش کردند بخصوص استاد

ارجمندم جناب آقای فلکی

چکیده

فرض کنیم X زیر مجموعه ای از فضای E و $f: X \rightarrow E$ یک نگاشت باشد در حالت کلی قضایای نقطه ثابت روی سه مؤلفه مجموعه X ، فضای E و نگاشت f تغییر می کنند. ابتدا قضایایی که تغییرات آنها وابسته به مؤلفه فضا می باشد را مورد بررسی قرار می دهیم. در قرن ۱۹ مقالات زیادی به این موضوع که زیر مجموعه های محدب و بسته یک فضا با بعد متناهی دارای خاصیت نقطه ثابت هستند، پرداختند. در فصل دوم قضایایی را بیان می کنیم که طبق آنها زیر مجموعه های محدب و بسته فضاهای با بعد نامتناهی نیز دارای خاصیت نقطه ثابت هستند. سپس به بررسی قضایای نقطه ثابت که روی مؤلفه نگاشت تغییر کرده پرداخته و قضیه نقطه ثابت باناخ را به خود نگاشتهایی که پیوسته نیستند تعمیم می دهیم. سپس توابعی را معرفی می کنیم که غیر خود نگاشتهند ولی دارای نقطه ثابت هستند. در فصل سوم توابع اینفیموم مطلق منظم را معرفی کرده و به بررسی قضایای نقطه ثابت با استفاده از توابع اینفیموم مطلق منظم می پردازیم. در فصل چهارم ابتدا به بررسی قضایای مربوط به نقطه ثابت مشترک دو خود نگاشت پرداخته و سپس به تقریب نقاط ثابت برای نگاشتهای واقع در رده $A(T, \alpha)$ می پردازیم.

فهرست مندرجات

۱	مقدمات	۱
۱۰	بررسی قضایای نقطه ثابت	۲
۱۰	تعمیم قضیه شودر.....	۱۰۲
۲۱	تعمیم قضیه باناخ.....	۲۰۲
۳۰	بررسی قضایای نقطه ثابت روی توابع غیر خود نگاشت.....	۲۰۳
۳۴	توابع اینفیموم مطلق منظم	۳
۳۴	معرفی توابع اینفیموم مطلق منظم.....	۱۰۳
۳۹	بررسی قضایای نقطه ثابت با استفاده از توابع اینفیموم مطلق منظم.....	۲۰۳
۴۴	بررسی قضایای نقطه ثابت مشترک توابع خود نگاشت	۴
۴۴	مقدمه و بررسی قضایای نقطه ثابت مشترک دو تابع خود نگاشت.....	۱۰۴
۵۶	تقریب نقاط ثابت برای نگاشتهای واقع در رده $A(T, \alpha)$	۱۰۴

فصل ۱

مقدمات

۱.۰.۱ تعریف

فرض کنیم که X یک مجموعه غیر تهی باشد. در اینصورت هر تابع مانند $d: X \times X \rightarrow R$ را که واحد سه خاصیت زیر باشد، یک متریک در مجموعه X می‌گوییم.

(۱) برای هر $x, y \in X$ و $d(x, y) \geq 0$ و تساوی برقرار است اگر و تنها اگر $x = y$;

(۲) برای هر $x, y \in X$ و $d(x, y) = d(y, x)$;

(۳) برای هر $x, y, z \in X$ و $d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$;

معمولاً، $d(x, y)$ را فاصله x و y می‌گویند؛ و اصل موضوع ۳ را نامساوی مثلث می‌نامند.

تبصره: فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد. در اینصورت به ازای هر $x, y, z \in X$

$$|d(x, y) - d(x, z)| \leq d(y, z)$$

۲.۰.۱ تعریف

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد. A و B زیر مجموعه‌های غیر تهی از X باشند. همچنین

فرض می‌کنیم $x \in X$. در اینصورت فاصله x از A ، عبارت است از $d(x, A) = \inf\{d(x, y) \mid y \in A\}$.

به علاوه، فاصله A و B ، که با $d(A, B)$ نشان داده می‌شود، برابر است با

$$d(A, B) = \inf\{d(x, y) \mid x \in A, y \in B\}$$

۳.۰.۱ قضیه

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد. به علاوه $x \in X$ و A زیر مجموعه غیر تهی از X باشد.

در اینصورت $d(x, A) = 0$ اگر و تنها اگر $x \in \bar{A}$.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۴.۰.۱ تعریف

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک و A زیر مجموعه غیر تهی از X باشد. در اینصورت قطر A که

آن را با $diam(A)$ نشان می‌دهیم، عبارت است از $diam(A) = \sup\{d(x, y) \mid x, y \in A\}$.

۵.۰.۱ تعریف

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد، $A \neq \varnothing$ زیر مجموعه‌ای از X باشد. در اینصورت A را

کراندار می‌گوییم اگر و فقط اگر $diam(A) < \infty$ است.

قضیه ۶.۰.۱

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد، $A \neq \varnothing$ زیر مجموعه ای از X باشد. در اینصورت

$$(۱) \quad x \in \bar{A} \text{ اگر و تنها اگر برای هر عدد مثبت مانند } \varepsilon, B(x, \varepsilon) \cap A \neq \varnothing$$

(۲) $x \in \partial(A)$ اگر و تنها اگر برای هر عدد مثبت مانند $\varepsilon, B(x, \varepsilon) \cap A \neq \varnothing$ و

$$B(x, \varepsilon) \cap (X - A) \neq \varnothing$$

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

قضیه ۷.۰.۱

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک باشد، $x_0 \in X$ و A زیر مجموعه ای از X باشد. در اینصورت

گزاره‌های زیر باهم معادلند:

$$(۱) \quad x_0 \in \bar{A}$$

(۲) دنباله‌ای مانند $\{x_n\}$ در A وجود دارد بطوریکه $x_n \rightarrow x_0$.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

تعریف ۸.۰.۱

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک، و $\{x_n\}$ دنباله‌ای از نقاط X باشد. در اینصورت $\{x_n\}$ را

یک دنباله کشی می‌گوییم در صورتی که به ازای هر عدد مثبت مانند ε ، عدد طبیعی مانند N موجود

باشد بطوریکه به ازای هر دو عدد طبیعی m و n که $m \geq N$ و $n \geq N$ ، $d(x_m, x_n) < \varepsilon$.

۹.۰.۱ تعریف

فضای متریک (X, d) را کامل می‌گوییم در صورتی که هر دنباله کشی در (X, d) همگرا باشد.

۱۰.۰.۱ قضیه

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک، و Y زیر مجموعه غیر تهی از X باشد. در اینصورت اگر (Y, d_Y) کامل باشد آنگاه Y در فضای (X, d) بسته است.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۱۱.۰.۱ قضیه

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک کامل، و Y زیر مجموعه غیر تهی از X باشد. در اینصورت اگر Y در فضای (X, d) بسته باشد آنگاه (Y, d_Y) کامل است.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۱۲.۰.۱ قضیه اشتراک کانتور

اگر (X, d) یک فضای متریک کامل و $\{F_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ یک دنباله نزولی از زیر مجموعه های غیر تهی و بسته از X باشد بطوریکه $diam(F_n) \rightarrow 0$ آنگاه $\bigcap_{n=1}^{\infty} F_n$ فقط از یک عنصر تشکیل شده است.

اثبات: رجوع شود به [۳۲]

۱۳.۰.۱ تعریف

فرض کنید (X, d) و (Y, ι) دو فضای متریک باشند، و تابع $f: X \rightarrow Y$ و $x \in X$ در اینصورت f را در x پیوسته گوئیم هرگاه به ازای هر مجموعه باز شامل $f(x)$ مانند V ، مجموعه بازی مانند U شامل x وجود داشته باشد به طوریکه $f(U) \subseteq V$.

۱۴.۰.۱ قضیه

فرض کنید X و Y دو فضای دلخواه باشند و $f: X \rightarrow Y$ یک تابع باشد در اینصورت f پیوسته است اگر و فقط اگر به ازای هر زیر مجموعه A مانند X ، $f(\overline{A}) \subseteq \overline{f(A)}$.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۱۵.۰.۱ قضیه

فرض کنید (X, d) و (Y, ι) دو فضای متریک باشند، و $f: X \rightarrow Y$ مفروض باشد. در اینصورت f را پیوسته گوئیم هرگاه به ازای هر x از X و هر عدد مثبت مانند ε ، عدد مثبتی مانند $\delta > 0$ موجود باشد بطوریکه به ازای هر $x, y \in X$ که $d(x, y) < \delta$ ، $\iota(f(x), f(y)) < \varepsilon$.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۱۶.۰.۱ قضیه

فرض کنید (X, d) و (Y, ι) دو فضای متریک باشند، و $f: X \rightarrow Y$ مفروض باشد. در اینصورت f را پیوسته گوئیم اگر و تنها اگر به ازای هر دنباله همگرا از نقاط X مانند $\{x_n\}$ که $x_n \rightarrow x$ ، دنباله $\{f(x_n)\}$ همگرا به $f(x)$ باشد.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۱۷.۰.۱ تعریف

فرض کنید X یک فضای برداری روی میدان C باشد X را یک فضای نرم‌دار نامیم هرگاه تابعی مانند

$$\|\cdot\| : X \rightarrow R \quad \text{موجود باشد بطوریکه}$$

$$(۱) \quad \|x\| = 0 \text{ اگر و فقط اگر } x = 0$$

$$(۲) \quad \|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|, \quad \alpha \in C \text{ و } x \in X$$

$$(۳) \quad \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|, \quad x, y \in X$$

تبصره: هر فضای نرم‌دار X با متریک تعریف شده بصورت $d(x, y) = \|x - y\|$ ($x, y \in X$)

یک فضای متریک است.

فضای نرم‌دار X باناخ نامیده می‌شود هرگاه با متر تعریف شده بوسیله نرم خود کامل باشد.

۱۸.۰.۱ تعریف

فرض کنید X یک فضای نرم‌دار و A یک زیر مجموعه غیز تهی از X باشد. در اینصورت A محدب

نامیده می‌شود هرگاه برای هر $x, y \in A$ و هر $0 \leq t \leq 1$ داشته باشیم $tx + (1-t)y \in A$.

۱۹.۰.۱ تعریف

پوسته محدب مجموعه A در فضای برداری X عبارت است از مجموعه همه ترکیبات محدب A به

عبارت دیگر $\text{Convex}(A) = \{\sum_{i=1}^n t_i x_i : x_i \in A, \sum_{i=1}^n t_i = 1, t_i \geq 0\}$ که n دلخواه است. ثابت

می‌شود پوسته محدب A عبارت است از همه زیر مجموعه‌های محدب X که شامل A هستند.

۲۰.۰.۱ قضیه

اگر X یک فضای نرمدار و C زیر مجموعه محدبی از X باشد آنگاه \bar{C} نیز محدب است.

اثبات: رجوع شود به [۲۸]

۲۱.۰.۱ قضیه

فرض کنید A_1, \dots, A_n زیر مجموعه های محدب از یک فضای نرمدار باشند. در اینصورت

$x \in \text{conv}(A_1 \cup A_2 \cup \dots \cup A_n)$ اگر و فقط اگر

$$x = t_1 a_1 + \dots + t_n a_n$$

که $a_i \in A_i$ و برای هر i ، $t_i \geq 0$ و همچنین $\sum t_i = 1$.

اثبات: رجوع شود به [۲۸]

۲۲.۰.۱ تعریف

فرض کنیم X مجموعه ای و τ گردایه ای از زیر مجموعه های X باشد، یعنی $\tau \subseteq P(X)$ را

توپولوژی خوانیم در صورتی که تابع شرایط سه گانه ذیل باشد:

$$(1) \quad X \in \tau \text{ و } \varphi \in \tau$$

$$(2) \quad \text{همواره اگر } A, B \in \tau \text{ آنگاه } A \cap B \in \tau$$

$$(3) \quad \text{به ازای هر زیر گردایه } \tau \text{ مانند } A, \cup_{C \in A} C \in \tau$$

اعضای τ را مجموعه های باز می نامیم.

۲۳.۰.۱ تعریف

فضای X را فشرده خوانیم هرگاه هر پوشش باز X دارای زیر پوشش متناهی باشد. به عبارت دیگر، هرگاه C پوشش باز دلخواهی برای X باشد آنگاه C اعضایی مانند C_1, \dots, C_n داشته باشد بطوریکه

$$X \subseteq C_1 \cup \dots \cup C_n$$

۲۴.۰.۱ تعریف

گردایه‌ای مانند B از زیر مجموعه‌های X در شرط مقطع متناهی صدق می‌کند در صورتی که مقطع هر زیر گردایه متناهی از آن غیر تهی باشد. به عبارت دیگر هرگاه $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ یک زیر گردایه متناهی و دلخواه B باشد آنگاه $\bigcap_{i=1}^n A_i \neq \emptyset$.

۲۵.۰.۱ قضیه

فرض کنیم X یک فضای توپولوژی باشد. در این صورت دو گزاره زیر با هم معادلند

(۱) X فشرده است.

(۲) اگر خانواده‌ای از زیر مجموعه‌های بسته X باشد که در شرط مقطع متناهی صدق کند

$$\bigcap_{i \in I} F_i \neq \emptyset$$

آنگاه

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۲۶.۰.۱ تعریف

فرض کنیم (X, d) یک فضای متریک و ε عدد مثبت دلخواهی باشد. مجموعه $A \subseteq X$ را یک ε -تور (X, d) خوانیم در صورتی که به ازای هر $x \in X$ نقطه ای از A مانند a باشد به طوری که $d(x, a) < \varepsilon$ هرگاه A متناهی باشد A را ε -تور متناهی (X, d) می نامیم.

۲۷.۰.۱ تعریف

فضای متریک (X, d) را کلاً کراندار خوانیم در صورتی که به ازای هر عدد مثبت مانند ε ، یک ε -تور متناهی موجود باشد.

۲۸.۰.۱ قضیه

هر فضای متریک فشرده مانند X کلاً کراندار است.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۲۹.۰.۱ قضیه

هر فضای متریک فشرده کامل و کراندار است.

اثبات: رجوع شود به [۳۳]

۳۰.۰.۱ تعریف

فضای توپولوژیک X را T_4 یا هاسدورف نامیم در صورتی که به ازای هر دو نقطهٔ مختلف $x, y \in X$

دو همسایگی مانند U و V به ترتیب از x و y موجود باشند بطوریکه $U \cap V = \varnothing$.

فصل ۲

بررسی قضایای خود نگاشت

۱.۲ تعمیم قضیه شودر

۱.۱.۲ تعریف

فرض کنید X یک فضای توپولوژیک هاسدورف و f یک نگاشت از X به توی X یا از یک زیر مجموعه X به توی X باشد. نقطه $x \in X$ برای f نقطه ثابت نامیده می شود اگر $f(x) = x$. مجموعه همه نقاط ثابت f را با $Fix(f)$ نمایش داده می شود.

۲.۱.۲ تعریف

فرض کنید X یک فضای توپولوژیک هاسدورف باشد. فضای X یک فضای نقطه ثابت نامیده می شود هرگاه هر نگاشت پیوسته $f : X \rightarrow X$ دارای نقطه ثابت باشد.

مثال ۳.۱.۲

محور اعداد حقیقی فضای نقطه ثابت نیست زیرا تبدیل $x \rightarrow x + 1$ نقطه ثابت ندارد.

قضیه برائت بیان می کند که هر زیر مجموعه بسته و محدب از R^n دارای خاصیت نقطه ثابت

است بطور مثال یک بازه بسته کراندار $[a, b] \subset R$ یک فضای نقطه ثابت است.

لازم است ثابت کنیم که هر نگاشت پیوسته مانند $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ نقطه ثابت دارد. اگر

$f(a) = a$ یا $f(b) = b$ انگاه حکم ثابت است. حال فرض کنیم $f(a) \neq a$ و $f(b) \neq b$ در این صورت

$f(a) > a$ و $f(b) < b$ نگاشت $g : [a, b] \rightarrow R$ تعریف شده به صورت $g(x) = f(x) - x$ یک تابع

پیوسته است. از اینکه $g(a) = f(a) - a > 0$ و $g(b) = f(b) - b < 0$ داریم $g(b) < 0 < g(a)$. پس

بنا به قضیه مقدار میانی $z \in (a, b)$ وجود دارد بطوریکه $g(z) = 0$. بنابراین z یک نقطه ثابت برای f

است. \square

در سال ۱۹۲۲ بیرخوف^۱ و کلوگ^۲ [۱۰] نشان دادند که زیر مجموعه های محدب و فشرده

$C^n[0, 1]$ و $L^2[0, 1]$ دارای خاصیت نقطه ثابت هستند کاسیوپلی^۳ [۱۵] نشان داد که زیر مجموعه

های محدب و فشرده فضای $C[0, 1]$ نیز دارای خاصیت نقطه ثابت است. حال سئوالی در اینجا مطرح

میشود این است که آیا هر زیر مجموعه بسته و محدب فضاهای با بعد نامتناهی نیز دارای خاصیت نقطه

ثابت است در قضایای بعدی نشان می دهیم که هر زیر مجموعه بسته و محدب از یک فضای با ناخ با

بعد نامتناهی نیز دارای خاصیت نقطه ثابت است.

^۱Birkhoff

^۲Kellog

^۳Cacciopoli

۴.۱.۲ تعریف.

فرض کنید $X \subseteq Y$ نگاشت $f: X \rightarrow Y$ را خود نگاشت نامیده می شود هرگاه $f(X) \subseteq X$.

قضیه زیر را شودر^۴ در سال ۱۹۲۷ اثبات کرد.

۵.۱.۲ قضیه

فرض کنید X زیر مجموعه E و $f: X \rightarrow E$ مفروض باشد بطوریکه

۱- X فشرده و محدب باشد.

۲- E یک فضای باناخ باشد.

۳- f یک خود نگاشت پیوسته باشد.

در اینصورت f دارای نقطه ثابت در X است.

اثبات: می توان فرض کرد $f: X \rightarrow X$ یک تابع پیوسته باشد و $\varepsilon > 0$ را ثابت در نظر می

گیریم. نگاشت $g: X \rightarrow X$ را طوری می سازیم که تقریباً هر نقطه از X را ثابت نگه می دارد. چون

X فشرده است بنابراین یک ε -تور متناهی $\{a_1, \dots, a_n\}$ در E وجود دارد بطوریکه X را بپوشاند. برای

هر $i \in \{1, \dots, n\}$ تابع زیر را تعریف می کنیم

$$m_i(x) = \begin{cases} \varepsilon - |x - a_i| & |x - a_i| \leq \varepsilon \\ 0 & |x - a_i| > \varepsilon \end{cases}$$

توجه کنید که برای هر $x \in X$ ، i ای وجود دارد بطوریکه $m_i(x)$ غیر صفر است. بنابراین تابع

بصورت $g: X \rightarrow X$

$$g(x) = \frac{\sum_{i=1}^n m_i(x) a_i}{\sum_{i=1}^n m_i(x)}$$

تعریف می کنیم. بنابراین برای هر $x \in X$ داریم

$$|g(x) - x| = \left| \frac{\sum_{i=1}^n m_i(x) a_i}{\sum_{i=1}^n m_i(x)} - x \right| = \left| \frac{\sum_{i=1}^n m_i(x) (a_i - x)}{\sum_{i=1}^n m_i(x)} \right| \leq \varepsilon$$

فرض کنید $X_n = \overline{\text{conv}}\{a_1, \dots, a_n\}$ و $(gof): X_n \rightarrow X_n$. چون X_n پوسته محدب مجموعه متناهی از نقاط است بنابراین X_n قابل نشان دادن در R^n است (رجوع شود به [۳۰]). پس بنا به قضیه براوئر x_n ای وجود دارد بطوریکه gof ، x_n را ثابت نگه می دارد.

$$|x_n - f(x_n)| \leq |x_n - gof(x_n)| + |gof(x_n) - f(x_n)| \leq |gof(x_n) - f(x_n)| \leq \varepsilon \quad (۱.۲)$$

$\{x_n\}$ دنباله ای در X و X فشرده است بنابراین دارای زیر دنباله ای مانند $\{x_{nk}\}$ است که هبه

نقطه ای مانند x همگراست. چون X فضای متریک کامل است بنابراین $x \in X$.

از پیوستگی f نتیجه می شود که $f(x_{nk})$ همگرا به $f(x)$ است. و از رابطه (۱.۲) داریم

$$\square \quad f(x) = x$$

۶.۱.۲ تعریف

فرض کنید X یک فضای متریک کامل باشد و M یک خانواده از زیر مجموعه های غیر تهی کراندار از

X اندازه کورا توسکی^۵ نافشرده تابع $\alpha: M \rightarrow R^+$ می باشد

که به صورت زیر تعریف می شود

$$\alpha(A) = \inf\{\varepsilon > 0 \mid \text{پوشیده می شود. } A \text{ توسط تعداد متناهی از مجموعه های واقع در } M \text{ با قطری کمتر از } \varepsilon \text{ پوشیده می شود.}\}$$

^۵Kuratowski

۲.۱.۲ گزاره

خاصیت‌های اندازه^۱ نا فشرده در فضای باناخ

$$(۱) \quad \alpha(A) = 0 \text{ اگر و فقط اگر } \bar{A} \text{ فشرده است}$$

$$(۲) \quad \text{اگر } A \subseteq B \text{ آنگاه } \alpha(A) \leq \alpha(B)$$

$$(۳) \quad \alpha(A) = \alpha(\bar{A})$$

$$(۴) \quad \alpha(A \cup B) \leq \max\{\alpha(A), \alpha(B)\}$$

$$(۵) \quad \alpha(A + B) \leq \alpha(A) + \alpha(B)$$

$$(۶) \quad \alpha(cA) = |c|\alpha(A)$$

$$(۷) \quad \alpha(\text{conv}(A)) = \alpha(A)$$

اثبات:

برای اثبات (۱) فرض کنید $\alpha(A) = 0$ و \bar{A} فشرده نباشد آنگاه دنباله $\{x_n\} \subset A$ وجود دارد که زیر دنباله همگرایی ندارد. بنابراین یک $\varepsilon > 0$ وجود دارد که هر گویی به شعاع ε شامل هیچ زیر دنباله $\{x_n\}$ نیست. و از اینرو هیچ خانواده متناهی از مجموعه‌ها با قطر کمتر از 2ε نمی‌تواند \bar{A} را بپوشاند. این تناقض است با $\alpha(A) = 0$. از طرف دیگر فرض کنید \bar{A} فشرده و $\varepsilon > 0$ داده شده باشد. $C = \{B(x, \frac{\varepsilon}{2}) \mid x \in \bar{A}\}$ یک پوشش باز برای \bar{A} است. چون $\varepsilon > 0$ دلخواه است بنابراین $\alpha(A) = 0$.

برای اثبات (۲) از اینکه $A \subseteq B$ بنابراین هر پوشش B پوششی برای A می‌باشد بنابراین

$$\alpha(A) \leq \alpha(B)$$

برای اثبات (۳) از اینکه $A \subseteq \bar{A}$ بنا به (۲) $\alpha(A) \leq \alpha(\bar{A})$. حال فرض کنید مجموعه

$\{U_i \mid 1 \leq i \leq n\}$ یک پوشش متناهی برای A باشد در اینصورت چون $A \subseteq \bigcup_{i=1}^n U_i$

بنابراین $\bar{A} \subseteq \overline{\bigcup_{i=1}^n U_i} = \bigcup_{i=1}^n \bar{U}_i$ و از اینکه $diam(U_i) = diam(\bar{U}_i)$ بنابراین $\alpha(\bar{A}) \leq \alpha(A)$.

اثبات (۴) واضح است.

برای اثبات (۵) ما فقط لازم است توجه کنیم که اگر $\{U_i\}$ و $\{V_j\}$ به ترتیب پوششهای متناهی

برای A و B و $diam(U_i) \leq \varepsilon_1$ و $diam(V_j) \leq \varepsilon_2$ آنگاه $diam(U_i + V_j) \leq \varepsilon_1 + \varepsilon_2$. اثبات (۶)

واضح است. قبل از اثبات (۷) ما به لم زیر نیاز داریم.

۸.۱.۲ لم

اگر C_1 و C_2 کراندار و محدب باشند آنگاه $\alpha(conv(C_1 \cup C_2)) \leq \max\{\alpha(C_1), \alpha(C_2)\}$

اثبات: فرض کنیم $\varepsilon > 0$ داده شده باشد. فرض کنیم مجموعه $\{t_1, \dots, t_n\}$ یک افراز از بازه

$[0, 1]$ باشد در اینصورت بنا به گزاره ۲۲.۰.۱ داریم

$$conv(C_1 \cup C_2) \subseteq \bigcup_{1 \leq i \leq n} \{t_i C_1 + (1 - t_i) C_2 + \varepsilon B\}$$

که B گوی واحد در فضای باناخ میباشد $\alpha(B) = 2$ (رجوع شود به [۳۰]) بنابراین از گزاره ۷.۱.۲

قسمت (۴) و (۵) و (۶) نتیجه می شود که

$$\alpha(conv(C_1 \cup C_2)) \leq \max\{\alpha(t_i C_1 + (1 - t_i) C_2 + \varepsilon B)\}$$

$$\leq \max\{t_i \alpha(C_1) + (1 - t_i) \alpha(C_2) + \varepsilon \alpha(B)\}$$

$$= \max\{\alpha(C_1), \alpha(C_2)\} + 2\varepsilon$$

چون $\varepsilon > 0$ دلخواه بود بنابراین نتیجه ثابت می شود. \square

برای اثبات (۷) از اینکه $A \subseteq conv(A)$ کفایت ثابت کنیم $\alpha(conv(A)) \leq \alpha(A)$